℣. Sana contritiones eius quia
mota eſt. ℣ Ut fugiāt a facie arc⁹
ut liberēt electi tui. Scd᷒z lucā.
In illo tp̄e: Cū turba plu-
rima ↄueniret · ⁊ d̄ ciuitati-
bus ꝑperarēt ad ieſū: dixit ꝑ
ſimilitudinē. Exijt qui ſemi-
nat: ſeminare ſemen ſuū. Et
dū ſeminat: aliud cecidit ſec⁹
viā · ⁊ cōculcatū ē · ⁊ volucres
celi comederūt illud. Et aliud
cecidit ſupra petrā: et natum
aruit q꞉ nō habebat humorē.
Et aliud cecidit īter ſpinas: ⁊
ſimul exorte ſpine ſuffocaue-
rūt illud. Et aliud cecidit ī ter
rā bonā: ⁊ ortū fecit fructū cē
tuplū. Hec dicēſ · clābat. Qui
habet aures audiēdi: audiat.
Interrogabāt āt eū diſcipli
ei⁹: que eēt hec pabola. Qui
bus ip̄e dixit. Uobis datū eſt
noſſe myſteriū regni dei: cete
ris āt ī pabolis · vt vidētes nō
videāt · ⁊ audiētes nō intelli-
gāt Eſt aūt hec parabola. Se
mē: eſt v̄bū dei. Qui aūt ſec⁹
viā: hi ſunt qui audiūt. De-
inde venit diabol⁹ ⁊ tollit ver
buz de corde eoꝝ: ne credētes
ſalui fiant. Nā qui ſupra pe-
trā: qui cū audierint · cū gau-
dio ſuſcipiūt verbū. Et hi ra-
dices nō habēt: quia ad tēp⁹
credūt · et in tempore tempta-
tionis recedūt. Quod autez
in ſpinis cecidit: hi ſunt qui
audierunt · ⁊ a ſollicitudinib⁹
⁊ diuicijs · ⁊ voluptatib⁹ vite
eūtes ſuffocanť · ⁊ nō referūt
fructū. Quod aūt in terrā bo
nā · hi ſunt qui in corde bono
⁊ optimo audientes verbum
retinent. Et fructū afferunt
in patiētia. Off. Perfice greſ-
ſus meos in ſemitis tuis ut non
moueātur ueſtigia mea · iclina au-
rem tuā ⁊ exaudi uerba mea miri-
fica miſericordiaſ tuas qui ſaluoſ
facis ſperātes in te dn̄e. Secre.
Oblatuz tibi domine ſa
crificium viuificet nos
ſemper et muniat. Per. Cō.
Introibo ad altare dei ad domi-
num qui letificat iuuentutē meā.
Supplices Poſt ↄmuni.
te rogamus omnipotēs
deus: vt quos tuis reficis ſa
cramentis: tibi etiaz placitis
moribus dignāter deſeruire
concedas. P. Dn̄ica in quin
quageſima. Ad ſcm̄ petrum.
Esto mihi in deum pro-
tectorem et in locum refu-
gij ut ſaluū me facias quoniam
firmamentum meū et refugium

meū es tu et propter nomē tuum
dux mihi eris et enutries me. ps:
In te dn̄e ſperaui n̄ cōfūdar ieťnū
i iuſticia tua libera me ⁊ eripe me
Preces nr̄as qs Collec.
dn̄e clemēter exaudi. at
q; a pctōꝝ vīculis abſolutos:
ab oī nos aduerſitate cuſtodi.
Frēs. Si Ad corinthios.
linguis hoīm loquar
⁊ āgeloꝝ: caritatē aūt nō ha
beā: fctūs ſū; velut es ſonās
aut cymbalū tīnīēs. Et ſi ha
buero ꝓphetiā. ⁊ nouerī; my
ſteria oīa ⁊ oīne; ſcientiā: ⁊ ſi
habuero oīne; fidē ita vt mō
tes trāſferā: caritatē āt nō ha
beā: nihil ſū. Et ſi diſtribuero
in cibos paupū oīs facltates
meas: ⁊ ſi tradidero corp᷒ me
u; ita vt ardeā: caritatē aūt
nō habuero: nihil mihi pdeſt
Caritas patiēs ē: benigna ē.
Caritas nō emulat᷑: nō agit p
perā. nō inflat᷑. nō ē ābicioſa.
nō q̄rit q̄ ſua ſunt. Nō irritat᷑
n̄ cogitat malū. n̄ gaudet ſup
iniquitate. cōgaudet āt verita
ti. Oīa ſuffert: oīa credit. oīa
ſperat. oīa ſuſtinet. Caritas
nūq; excidit. Siue ꝓphecie e
uacuabūt᷑: ſiue ligue ceſſabūt
ſiue ſcientia deſtruet᷑. Ex pte

eī cognoſcim᷒ ⁊ ex pte ꝓpheta
m᷒. Cū āt venerit qd̄ pfectū ē
euacuabit᷑ qd̄ ex pte ē. Cū ee;
puul᷒ loquebar vt paruulus.
ſapiebam vt puulus cogita
bam vt puuls. Qn̄ aūt fctūs
ſū vir: euacuaui q̄ erāt puuli
Uidem᷒ nūc p ſpeculū in eni
gmate: tūc āt facie ad facie;.
Nūc cognoſco ex pte: tūc aūt
cognoſcā ſicut et cognit᷒ ſum
Nūc āt manēt. fides. ſpes. ca
ritas: tria hec. Maior autē;
his: ē caritas. Gr. Tu es de᷒
qui facis mirabilia ſol᷒ notā feci
ſti i gētib᷒ uirtutē tuā. ℣. Libera
ſti in brachio tuo pplm̄ tuū filios
iſrl̄ ⁊ ioſeph. Tract. Iubilate do
mino oīs terra ſeruite dn̄o i leticia
℣. Intrate in cōſpectu ei᷒ in exul
tatiōe ſcitote quod dn̄s ipſe ē de᷒
℣. Ipſe fec̄ nos ⁊ nō ipſi nos. nos
āt ppl̄s ei᷒ ⁊ oues paſcue ei᷒ Se
In illo tpe: Aſ cūdū lucā.
ſūpſit ieſus duodeci; diſci
pulos ſuos: et ait illis. Ecce
aſcēdim᷒ ieroſolimā: ⁊ cōſum
mabunt᷑ oīa q̄ ſcripta ſūt p
ꝓphetas de filio hominis. tra
det᷑ eni; gētib᷒ ⁊ illudet᷑ ⁊ fla
gellabit᷑ et cōſpuet᷑. Et poſtq;
flagellauerit occidēt eū: ⁊ die
tia reſurget. Et ipi nihil hoꝝ

intellexerūt. Et erat verbum iſtud abſcōditū ab eiſ: ⁊ nō intelligebāt q̄ dicebāt᷑. Factuʒ ē aūt cū appropinquaret iericho: cecus quidā ſedebat ſec⁹ viam mēdicāſ. Et cū audiret turbā ꝑtereūtē: interrogabat quid hoc eſſet. Dixerūt aūt ei: qđ ieſus nazarenꝰ trāſiret. Et clamauit dicēs. Jeſu fili dauid miſere mei. Et q̄ p̄ibāt icrepabāt eū vt taceret. Ipſe vo mlto magis clamabat: fili dauid: miſerere mei. Stāſ aūt ieſus iuſſit illū adduci ad ſe. Et cū appropinquaſſet: iterrogauit illū dicēs Quid tibi vis faciam: At ille dixit. Dn̄e: vt videā. Et ieſus dixit illi. Reſpice fides tua te saluū fec. Et ꝯfeſti vidit ⁊ ſeq̄baſ illuʒ magnificās dn̄m. Et oīs plebs vt vidit dedit laudē deo. Off. Bn̄dictꝰ es dn̄e doce me iuſtificationes tuas bn̄dictꝰ es dn̄e doce me iuſtificatiōſ tuas i labijſ meiſ pronūciaui oīa iudicia orſ tui. Sec. Hec hoſtia dn̄e q̄s mundet nr̄a delicta ⁊ ſactificiū celebrādū ſubditoꝝ tibi corpora mēteſq; ſctificet. p. cō. Manducauerūt ⁊ ſaturati ſūt nimis ⁊ deſiderium eoꝝ attulit eis dn̄s n̄ ſūt fraudati a deſiderio ſuo

Queſumꝰ oīps d̄s: Pꝰcō. vt q̄ celeſtia alimēta pcepimꝰ: ꝑ hec ꝯtra oīa aduerſa mūiamur. p. Fe. iiij. in capite ieiunij an̄ miſſā: Exurge dn̄e adiuua noſ ⁊ libera noſ propter nomē tuū. ps. Deꝰ auribus noſtris audiuimꝰ patres noſtri ānūciauerūt nobiſ. Gl̄a patri ℣. Oſtēde nobis dn̄e mīaʒ tuā: Et ſalutare tuū da nobis. kyrieleyſon. chriſteeleyſon. kyrieleyſon. Pater noſter. Et ne noſ. ps. Deꝰ miſereaſ noſtri. ℣ Et ueniat ſuper nos mīa tua dn̄e Salutare dn̄s vobiſcū oremꝰ Concede nobis dn̄e p̄ſidia milicie xp̄iane ſctīs inchoare ieiunijs: vt contra ſpāles nequicias pugnaturi: cōtinētie mūiamur auxilijſ. p Bn̄dictō cineꝝ dn̄ſ vob. ore. Deꝰ q̄ nō mortē ſʒ pn̄iaʒ deſideras pctōꝝ: fragilitatē nr̄aʒ benigniſſime reſpice: ⁊ hos cineres quos cauſa ꝑferēde hūilitatis atq; ꝓmerēde venie capitibꝫ nr̄is imponi decernimꝰ. be✠nedicere ꝑ tua pietate digneꝝ: vt q̄ noſ cinerē eē ⁊ ob prauitatis nr̄e meritū in puluerē reuerſuroſ cognoſcimꝰ: peccatoꝝ oīm veniā ⁊ p̄mia penitētibꝫ repmiſſa miſericoditer cōſequi me-